

высокъ даръ Божій, като познахъ, чи той е първо то и главно то средство, и юще отъ день на день щъ да ся стараж да станж по добжрь и муджрь; щъ да сла-
вж Бога, мой-атъ творецъ, сжсъ сичкж тж си душж, защото мя е обдариль сжсъ разумъ, чрезъ който ся отличавамъ отъ животны ть. — Има ли юще нъвакво средство?

Отець. Има, сыне, само слушай. — Скоть-атъ, като ся разяри, става ка-
то бьсенъ, и не ще да ся примири, до-
гдъ си не отвърни. И человекъ ся раз-
гнъвява много пжти, ала той може да ся
стегни и удържи да си не отвърни. И-
стина, чувствєнность та му шепни извж-
тръ, и говори: отвърни си; ала разумъ-
атъ го възбранява и не му дава да си
отвърни. Слдователно человекъ може
да ся удържи, да не си отвржщж. — Ю-
ще, скоть-атъ щото чини, чини го слъ-
по по кръвь та и по естєственно то си
влєченіє. Истина, и человекъ има сич-
кы ть тьлесны наклонности и желанія,
който го превзиматъ; има страсты, кои-
то го мжчатъ и распинатъ, ала той мо-
же да гы побъди. Человекъ може да
бъди и безъ онова, което му ся най иска,
аво види, чи му го не удобрява разумъ-